

Meljä

Kannista Laulua.

Ensimmäinen

Mustalaispojan laulu.

Toinen

Mustalais-Marsfi.

Kolmas

Kaarina ja kuningas.

Neljäs

Lammin laine.

Tampereen

kaupunginkirjasto

Tampereella, Tampereen Kirjapaino-Osaksehtti, 1899.

3624 H. H. N. 80 - 7

Arvo H. Purmen
Tampere Kirjasto

Mustalaispojan laulu.

Tuli pohjasta äitini tulta;
Hän' Unkarin tuuli kai toi.
Nä'in syntyissä nuotiotulta;
No-laulut ja viulut ne soi.

Berin Suomen werta ja kielen,
Mutt' tulta mun suoneni lyö,
Sain äidin hellän mielen,
Mutt' sielusi' on hehkuma wyö.

Kylän tanhuisse wieraana suljen,
Eytöt karttavat katsettain.
Tuho-tuskaani rintaani suljen,
Kodin lämpöä wai'll' olen ain'.

Toi kaunis on rannan lehto
Sekä siintävät wetten wyöt.
Ja tääll' oli syntyni lehto
Ja täällä mä itkin yöt

Mutt' tullessa joukon tumman
 En tänne mä jäädä voi.
 Saan kulkuhun laihon kumman,
 Kun laulut ja wiulut ne soi.

Mustalais-Marsji.

Vapaus oi! vapaus oi!
 Meidät hurmata aina voi,
 Meidät hurmata aina voi!
 Metsän varjossa lepäämme,
 Rauhaa sulloista nautimme.
 Eljen, Eljen! puusta aurinkonen,
 Eljen, Eljen! maa riemujen.

Laulaos waan! soittaos waan!
 Onni meidän on ainiaan,
 Onni meidän on ainiaan!
 Kullan filmisä onni on,
 Tunne säihtyvä werraton.
 Kau'as, kau'as meidän halumme
 wie,
 Kau'as, kau'as meidän on tie!

Kaarina ja kuningas.

Ei Kaarinalla rikkautta,
 Mitäpä siitä huolinkaan;
 Hänellä onpi rakkautta
 Ja se paras minusta waan.
 Seuratkoon kulin mieltähän:
 Min' en jätä tyttöän.

* *
 *

Jos ruunu päässä hän ei loista,
 Loistaapi muoto kaunoinen.
 Parempaa en tunne toista,
 Jos onkin muista halpanen.
 Seuratkoon kulin mieltähän:
 Min' en jätä tyttöän.

* *
 *

Muut lennellöötkin torhialle;
 Mun onpi maassa matkani.
 Ja sen mä näytän maailmalle,
 Ett' onpi Kaisa kultani.

6
Seuratkoon kulin mieltähän:
Min' en jätä tyttöän.

* * *

Hymästi jää nyt armahani!
Lepäös yösi rauhasa!
Minäp' en luovu sanastani
Ja laikk' on Herran hallussa.
Seuratkoon kulin mieltähän:
Min' en jätä tyttöän.

Lammin laine.

Siljaa, juuri kuin lammin laine
Syntyi lempeni ainainen;
Syntyi lämmöstä Lemätpäivä
Kera kukkien launisten.

Sinifilmät ne loistavaiset
Sydänkukille päivän toi,
Sielun aattehet, jalot, suuret,
Lemmen liekin mun rintaan' loi.

Sitten werhoten wienoisasti
 Loi se sydänneen kuffia,
 Sulotoimeita tuutiesä
 Iki-onnea ihanaa.

Eihän walkea konnaan päiwä,
 Jolloin häntä en lempis mä,
 Mina sieluni synnydessä
 Kuwas kallis on säilyvä.

Siljaa, juuri kuin lammin laine
 Kuolee rantahan iltasin,
 Kuoli sydämeni kukat kalliit,
 Iki-onneni ihanin.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto